

De Opschik van de Vrouw

1 Tim. 2:9-10

Bron: <https://www.wayoflife.org/reports/the-womans-adornment.php>, 7-11-2024

Tenzij anders aangegeven komen alle Schriftaanhalingen uit de Statenvertaling (HSV)
Vertaling en strikte aanpassing aan de HSV door M.V.

Zelfs zogenaamde “fundamentalistische” kerken geven de “strijd” op

“Evenzo wil ik dat de vrouwen zich tooien met **eerbare** [*kosmios*] kleding, **ingetogen** [*aidos*] en **bezonnen** [*sophrosune*], niet met **het vlechten van het haar** [*plegma*] of met goud [*chrusos*] of parels [*margarites*] of kostbare **kleren** [*himatismos*], ¹⁰ maar met **goede werken** [*ergon agathos*], wat bij vrouwen past die belijden godvrezend [*theosebeia*] te zijn” (1 Timotheüs 2:9-10, HSV + Gr./Strong’s Conc.).

“In like manner also, that women adorn themselves in **modest** [*kosmios*] apparel, with **shamefacedness** [*aidos*] and **sobriety** [*sophrosune*]; not with **broided hair** [*plegma*], or **gold** [*chrusos*], or **pearls** [*margarites*], or costly **array** [*himatismos*]; ¹⁰ But (which becometh women professing **godliness** [*theosebeia*]) with **good works** [*ergon agathos*]” (1 Timotheüs 2:9-10, KJV + Gr./Strong’s Conc.).

Als Paulus zich in vers 8 van de bediening van de mannen wendt tot de bediening van de vrouwen in vers 9, gaat hij eerst in op de kleding van de vrouw. We zien dus dat eerbaarheid in kleding NIET “niet-essentieel” is en dat kleding NIET strikt een kwestie van persoonlijke voorkeur is, zoals in deze afvallige tijd algemeen wordt aangenomen. Verder is het onderwijzen van de bijbelse principes van fatsoenlijke kleding GEEN “farizeïsme” of “wetticisme”.

Paulus onderwees over kleding, en hij onderwees het als een van de dingen waardoor ons wordt onderwezen hoe we ons moeten gedragen in Gods huis (1 Timotheüs 3:15). 1 Timotheüs 2:9-10 is niet de leer van Paulus; het is Gods Woord. Paulus schreef deze brief als een apostel van Jezus Christus (1 Timotheüs 1:1). Dit is hoe God wil dat Zijn verlostes dochters zich kleden.

Paulus’ voorbeeld om de kledingkwestie op de eerste plaats te zetten, is leerzaam in het licht van het feit dat de overgrote meerderheid van de kerken vandaag de dag de kwestie bijna volledig negeert. Zelfs zogenaamde “fundamentalistische” kerken geven de “strijd” op over deze kwestie. Toen ik in 1973 werd gered en lid werd van een onafhankelijke baptistenkerk, werd ik aangetrokken door het feit dat de kerk de Bijbel letterlijk en serieus nam. Er was een pelgrimslevensstijl die de mensen apart zette van de wereld. Maar dat is ook bij dat soort kerken snel aan het verdwijnen. In 2002 stuurde de nieuwe predikant van de Bethlehem Baptist Church in Fairfax, Virginia, een voorheen conservatieve kerk, een brief naar zijn volk waarin stond: “Met betrekking tot kleding- en bescheidenheidskwesties [modesty issues] leggen we onze mensen geen regel op”. Lauwe mensen willen leven zoals de wereld, en de compromissen-sluitende voorgangers willen hen niet beledigen.

Kerken lopen gewoon in de pas met de wereld. Er is in deze tijd een grote, wereldwijde opstand tegen Gods geschapen orde, zoals geprofeteerd in Psalm 2:1-3. Toen ik een jongen was, was de Amerikaanse samenleving nog erg conservatief in kleding vanwege de invloed van de Bijbel. De meeste vrouwen droegen eerbare jurken en lang haar. Mensen kleedden zich op voor zelfs sportevenementen, om nog maar te zwijgen over kerkbezoek. Dit werd vernietigd door de aanval van de rock-’n-roll-cultuur die begon in de jaren 1950 en explodeerde in de jaren 1960. (Er was een eerder jazztijdperk in de “Roaring Twenties”, maar dat was meer beperkt tot bepaalde segmenten van de samenleving, het grootste deel van de natie bleef conservatief en bijbels beïnvloed). Prominente rockers en modeontwerpers zoals Mary Quant hadden een agenda om elk bijbels element van de samenleving omver te werpen, inclusief seksuele kenmerken. God heeft de mens man en vrouw gemaakt, maar de rock-’n-rollcultuur zegt: “Wij zijn het er niet mee eens; We zullen zijn wat we willen zijn”. Unisex mode (de androgyne look) en feminisme maakten de weg vrij voor de

homorechtenbeweging en transseksualiteit. Zelfs iets “kleins” als de Beatles die langer haar droegen, was een belangrijk unisex-statement. Paul McCartney pochte over hun rol bij het vernietigen van traditionele conventies: “Zo waren ze in Amerika, allemaal gedresseerd voor de volwassenheid met hun onbetwistbare levensprincipe: kort haar staat voor mannen; lang haar staat voor vrouwen. Wel, we hebben die kleine conventie voor hen afgeschaft. En ook een paar andere” (Barbara Ehrenreich, “Beatlemania: Girls Just Wanted to Have Fun”, geciteerd door Lisa Lewis, *The Adoring Audience: Fan Culture and Popular Media*, p. 102). Deze “conventies” waren tot stand gekomen wegens de grote invloed van de bijbel op de natie, en dit waren helemaal geen kleine dingen.

Een van de redenen waarom de apostel Paulus begint met de kleding van de vrouw is **de visuele aard van de seksualiteit van de man** (Spreuken 6:25; Mattheüs 5:28) en **de natuurlijke ijdelheid van de vrouw en haar neiging om zich op zo’n manier te op te schikken dat ze op de verkeerde manier de aandacht trekt**. In haar pleidooi tegen het “bepert” worden door eerbare kleding, zei een vrouw: “Ik geloof niet dat het verkeerd is om mijn door God gegeven bezittingen te gebruiken om de aandacht van mannen te trekken”. Dit is de stem van rebellie. De “door God gegeven bezittingen” van een vrouw moeten naar Gods wil en volgens Gods wet worden gebruikt, niet zoals zij wil. Er is ook de “trots van het leven”, die de weg van de wereld is (1 Johannes 2:15-16) en die ervoor zorgt dat vrouwen zich opzichtig kleden **om onnodige aandacht op zichzelf te vestigen**.

Paulus zet fundamentele principes van eerbare kleding uiteen die in elke kerk onderwezen zouden moeten worden. Dit is de essentie van de “toetsende denkwijze” die Gods volk in deze huidige wereld zal kenmerken. Alle dingen moeten worden getoetst door de absolute standaard van Gods Woord om te bewijzen of het goed of fout is, waar of onwaar, aanvaardbaar of onaanvaardbaar voor God (1 Thessalonicenzen 5:21). Geestelijke volwassenheid vereist het oefenen van de zintuigen “om zowel goed als kwaad te onderscheiden”, en degene die niet zo leeft, wordt in Gods Woord “een kind” genoemd (Hebreeën 5:12-14). Rijpe geestelijke vrouwen willen hun kleding toetsen aan de hand van de maatstaf van Gods Woord. Het is dit fundamentele ding (de toetsende mentaliteit) die zo flagrant afwezig is in de meeste kerken, en die zelfs in de meest “fundamentalistische” kerken in de 21e eeuw aan het verdwijnen is.

Merk op dat deze richtlijnen bedoeld zijn voor vrouwen “die belijden godvrezend te zijn”. Geen enkele andere soort vrouw zal zich om deze dingen bekommeren. Het belijden van godsvrucht is een beschrijving van een ware christen. Zij wordt gered door Gods vrije genade door het bloed van Christus, en zij is gered *tot godsvrucht*. De ware genade van God leert ons om “in deze tegenwoordige wereld bezonnen, rechtvaardig en godvruchtig te leven” (Titus 2:11-12). Christus en de zaligheid in waarheid belijden is dus godsvrucht belijden. Het is om te belijden dat ik berouw heb gehad en mij van goddeloosheid tot godsvrucht heb bekeerd. Het is om godsvrucht tot mijn levensstandaard te maken, omdat ik uit de duisternis in het leven ben geboren. Het belijden van godsvrucht is het tegenovergestelde van het afvallige christendom dat in 2 Timotheüs 4:3-4 wordt beschreven, dat ernaar streeft te leven volgens zijn eigen lusten. Vrouwen die zich voortbewegen in de geest van afvalligheid, belijden geen godsvrucht en zullen zich niet onderwerpen aan de regels van de godsvrucht. Als een kerk vol zit met vrouwen die weigeren acht te slaan op de instructie van 1 Timotheüs 2:9-11, vrouwen die de houding hebben van “geen prediker zal mij vertellen hoe ik me moet kleden; ik weiger een weirdo te zijn”, dat is een kerk die zich beweegt met de geest van afvalligheid, ongeacht hoe ze zichzelf noemt of waarop ze zich beroemt te zijn. Ze heeft misschien een naam dat ze leeft, maar in werkelijkheid is ze dood. De juiste kleding is geen klein probleem.

De kleding van de vrouw moet *eerbaar* (HSV) zijn, of *modest*, KJV (1 Timotheüs 2:9).

Het Griekse woord voor “eerbaar” is *kosmios* en betekent ordelijk, fatsoenlijk. Het is het tegenovergestelde van wanordelijk. *Kosmios* wordt ook vertaald als “onberispelijk” in 1 Timotheüs 3:2. In 1 Timotheüs 2:9 verwijst het dus naar kleding die niet wanordelijk is, kleding die goed gedrag vertegenwoordigt, kleding die past bij, geschikt is voor, gepast is voor een vrouw die zich goed gedraagt. De christelijke vrouw zou niets mogen dragen dat gekenmerkt wordt als NIET van goed gedrag.

Dit is de fundamentele richtlijn over *kosmios* - *eerbaar* in een notendop.

Maar er zijn vijf specifieke bijbelse principes in deze passage die eerbare kleding verder beschrijven. Zoals we zullen zien, zijn er allemaal verschillende manieren om hetzelfde te zeggen, om

hetzelfde te benadrukken, namelijk dat de kleding van de godvruchtige vrouw er is om haar goddelijke karakter uit te drukken.

De *eerbare* christelijke vrouw zal deze normen toepassen op elk deel van haar garderobe. Ze zal deze normen toepassen wanneer ze haar kleding koopt of maakt, wanneer ze bepaalt wat ze moet dragen en wanneer ze in de spiegel kijkt om haar kleding te overwegen. "Is dit kledingstuk geschikt voor God, voor mij als godvruchtige vrouw? Weerspiegelt het heiligheid? Is het eerbaar of fatsoenlijk? Is het een goed getuigenis als godvrezende vrouw? Is het een goed voorbeeld voor andere vrouwen? Past het bij mijn levensstijl als pelgrim in deze goddeloze wereld?"

Deze manier van kleden is precies het tegenovergestelde van de manier van kleden om zichzelf te plezieren, zich kleden om het andere geslacht te behagen, me kleden om bij mijn vrienden te passen, zich kleden om zich aan te passen aan de maatschappij, zich kleden om aangepast te zijn voor een wereldse menigte, of om me alleen maar kleden voor comfort. De vrouw van de wereld geeft niets om de glorie van God en om de zaken waar de godvruchtige vrouw om geeft. Deze principes gelden voor elke tijd en plaats.

We zullen zien dat de kleding van de christelijke vrouw haar karakter moet weerspiegelen. De eerbaarheid van de christelijke vrouw moet van binnenuit komen. Het komt voort uit een nuchtere en eerbare geest. De toestand van het hart, het geestelijke karakter is het fundamentele. De kledingkwestie begint daarom met de verlossing, want zonder verlossing is het onmogelijk om eerbaar, nuchter en godvruchtig te zijn. Zonder redding kunnen er geen goede werken zijn die God behagen. De kledingkwestie vereist overgave bij het zoeken naar Gods volmaakte wil, wat niet-conformiteit met de wereld en transformatie door de vernieuwing van de geest vereist (Romeinen 12:1-2). Zonder verlossing en overgave en het nastreven van heiligheid, is de kledingkwestie slechts een kwestie van uiterlijkheden, wat echt farizeïsme is. De kerken moeten zich richten op het hart.

Dit leert ons dat het niet voldoende is om kledingnormen vast te stellen. Alles moet in het werk worden gesteld om de vrouwen op te voeden, te beginnen met de kinderen in de huizen, zodat ze de bijbelse principes van eerbaarheid begrijpen en de reden voor de normen van de kerk kennen. Alles moet in het werk worden gesteld om hun hart te bereiken, om ervoor te zorgen dat ze opnieuw geboren worden, om hen uit te dagen om zich volledig aan Christus over te geven en te leven voor Zijn glorie. Dit is waar de strijd in zoveel kerken is verloren. Ze hebben zich alleen gericht op externe regels. Ze zijn niet voorzichtig geweest met verlossing, hebben zwakke geloofsbelijdenissen geaccepteerd in plaats van te zoeken naar levensveranderende regeneratie. Ze hebben er niet naar gestreefd om een herboren kerkklidmaatschap te behouden. Ze hebben de mensen niet serieus opgevoed en gediscipeld. Ze hebben geen rijpe heiligen voortgebracht die bedreven zijn in het Woord van God en die wandelen in een toetsende denkwijze om goed van kwaad te onderscheiden volgens Hebreëen 5:12-14. Ze hebben de kinderen alleen geleerd hoe ze spelletjes moeten spelen en gekke liedjes moeten zingen en zich moeten vermaken met oppervlakkige bijbelverhalen die maar al te

vaak door onbevoegde leraren worden onderwezen. De jeugd is meer verwend en vermaakt dan ge-disciplend. Geen wonder dat zoveel van de kerken, kerken van één generatie zijn die de woonplaat-sen worden van oude mensen in de tweede generatie, en de kracht van God, als er ooit enige kracht van God was, is een verre herinnering.

1. Eerbare [Gr. *kosmios*] kleding is kleding die past bij een vrouw die “ingetogenheid” (KJV: *shamefacedness*) tentoonspreidt (1 Timotheüs 2:9).

“Ingetogenheid” komt van het Griekse *aidos*, wat goddelijke nederigheid betekent. Het “bezit het idee van neergeslagen ogen” en betekent “verlegenheid, d.w.z. (tegenover mannen), eerbaarheid of (tegenover God) ontzag” (Strong’s Conc.). Het impliceert “een terugdeinzen voor het overschrijden van de grenzen van het fatsoen” (William Hendrickson, *New Testament Commentary*). Schaamte-loosheid is verlegenheid in de zin van nederigheid, onderwerping aan God, onderwerping aan Gods wil, onderwerping aan Gods scheppingsorde. Ingetogenheid is die “zachtmoedige en stille geest, die in de ogen van God van grote waarde is” (1 Petrus 3:3-4).

De vrouw met een ingetogen gelaat (KJV: *shamefacedness*) houdt van God en is toegewijd aan het gehoorzamen van Zijn Woord, en dit wordt weerspiegeld op haar gezicht en in elk aspect van haar leven, inclusief haar kleding.

Het is een verzaking van “*de hoogmoed van het leven*”, wat een belangrijk kenmerk is van deze ge-vallen wereld (1 Johannes 2:16).

Een ingetogen christelijke vrouw zal niet de houding hebben die zegt: “Ik zal me kleden zoals ik wil!” Ze zal niet koppig en brutaal zijn. Ze zal niet zeggen: “Het kan me niet schelen wat sommige ouderwetse mannen zeggen over hoe ik me kleed; dat is hun probleem; ik ga geen weirdo zijn!” Dat is precies de geest van deze verloren wereld, en het feit dat zoveel vrouwen in “bijbelgelovige” ker-ken die geest weerspiegelen, is een duidelijk bewijs van afvalligheid. Paulus beschreef afvalligheid als een christendom dat leeft volgens zijn eigen lusten (2 Timotheüs 4:3-4).

Ingetogenheid is precies het tegenovergestelde van de brutale, trotse, onbezonnen, luchthartige, sen-suele, pronkende, ongehoorzaamheid die de wereld vandaag de dag bij vrouwen probeert te ontwik-kelen en die wordt gemodelleerd door Hollywood-sterren en rock-’n-roll-diva’s.

2. Eerbare [Gr. *kosmios*] kleding is kleding die past bij een vrouw die “bezonnenheid” (KJV: *so-briety*) aan de dag legt (1 Timotheüs 2:9).

“Bezonnenheid” komt van het Griekse *sophrosune*, dat in Handelingen 26:25 met “gezond ver-stand” wordt vertaald. Het betekent “gezond verstand, zelfbeheersing” (Strong), “gebruikelijk in-nerlijk zelfbestuur” (Trench), “de evenwichtige gemoedstoestand die voortkomt uit gewone zelfbe-heersing” (Ellicott), “matiging van de verlangens en hartstochten, tegengesteld aan alles wat licht-zinnig is en aan alle overmatige opwinding van de hartstochten” (Barnes). Een bezonnen geest is een geest die wordt beheerst door Gods Geest en Gods Woord.

Bezonnenheid betekent niet meegetrokken te worden door de mode en rages en manieren van de wereld. Veel belijdende christelijke tienermeisjes en jonge vrouwen zijn verzot op films, popmu-ziek, YouTube en sociale media. De Bijbel en de dingen van Christus boeien hen niet, maar ze dui-zelen over wat een wereldse filmster of popzanger draagt en doet, en over de nieuwste ijdele mode of kapsel of cosmetica, en over wat hun vrienden doen en zeggen.

Bezonnenheid is het tegenovergestelde van dwaas, luchthartig, onzorgvuldig, oppervlakkig, werelds en ijdel. Het is het tegenovergestelde van de geest van de moderne popcultuur.

We zullen de eerste twee normen (ingetogenheid en bezonnenheid) toepassen op specifieke soorten kleding.

Een eerbare, ingetogen, bezonnen vrouw zal zich niet onfatsoenlijk kleden. Ze zal zich niet op een sensuele manier kleden om de lust van mannen aan te trekken. Jezus waarschuwde: “Wie een vrouw aanziet om haar te begeren, heeft in zijn hart al overspel met haar gepleegd” (Mattheüs 5:26). Die waarschuwing is gericht aan mannen, maar de eerbare vrouw zal zich niet zo willen kleden dat mannen worden verleid.

Een eerbare, ingetogen, bezonnen vrouw zal geen kleding dragen die die delen van het lichaam blootlegt die een bepaald sexappeal hebben. God verving de schorten van Adam en Eva door “kieren” (Genesis 3:21). Dit Hebreeuwse woord (*kethôneth*) wordt in Jesaja 22:21 met “gewaad” vertaald. In 2 Samuël 13:18 wordt het gewaad van Tamar in vele kleuren beschreven. Omdat het hart van de mens nu gevallen en verdorven was en omdat de man in het bijzonder seksueel wordt verleid door het oog (Spreuken 6:25; Mattheüs 5:28), bestond de juiste kleding uit bedekking. Aangezien mannen de borsten en benen van vrouwen zeer begerenswaardig vinden (Spreuken 5:19), moet de vrouw er speciaal op letten dat zij dat deel van zichzelf goed bedekt. En de kieren die God voor Eva maakte, bedekten ongetwijfeld ook haar benen en dijen. In Jesaja 47:2-3 zien we dat het ontbloten van het been en de dij naaktheid is volgens Gods standaard. Soorten kleding die het lichaam niet op de juiste manier blootstellen, zijn onder meer korte rokken en korte jurken, korte broeken, splitrokken (dit is een plagerige mode), lage blouses, korte blouses die het middenrif ontbloten, diepe jurken met V-hals, jurken zonder rug, mouwloze blouses en *elk* modern badpak.

Een eerbare, ingetogen, bezonnen vrouw zal kleding vermijden waarbij haar figuur sensueel wordt geaccentueerd. Strakke, vastklampende kleding is net zo onfatsoenlijk als schrale kleding, omdat de figuur van de vrouw wordt benadrukt en geaccentueerd, en de aandacht van de man wordt gericht op dat wat buiten het huwelijk verboden is. De onfatsoenlijke kledingindustrie begrijpt deze dingen en streeft ernaar vrouwen verleidelijk te kleden in plaats van eerbaar.

In een enquête onder christelijke mannen over de kwestie van de kleding van vrouwen (voor het boek *Dressing for the Lord*), gaven de meeste mannen aan dat strakke rokken en strakke blouses en nauwsluitende spijkerbroeken een “ZEER groot potentieel” voor lust bevatten. Beschouw de volgende voorbeelden van de feedback die we kregen:

“Je hoeft niet eens huid te zien; ze zorgen voor alle rondingen”.

“Ik zou zeggen dat het grootste probleem elk “form fitting” kledingstuk is, of het nu een spijkerbroek, broek, rok, jurk, overhemd, wat dan ook is. Alles wat strak is, hoe lang het ook is, laat niets aan de verbeelding over, en dat verslaat het hele doel dat het in de eerste plaats de bedoeling is om de huid te bedekken!”

“Eén ding dat ik in mijn kerk zie, is strakke kleding. Oh, het kan heel goed bedekkend zijn, maar ze onthult de vorm in een vrouw. Dit kan erg verleidelijk zijn voor een man”.

“Het punt is dat het niet alleen het soort kleding is waar een man over kan struikelen; het is eerder de hoeveelheid en de mate van zich ‘vastklampen’ aan het lichaam”.

Strakke broeken of skinny jeans zijn ontworpen door Calvin Klein, een biseksuele modeontwerper. Toen zijn superstrakke broek in 1974 verscheen, verkochten ze de eerste week 200.000 paar (“Calvin Klein: A Stylish Obsession”, *Ondernemer*, 10 oktober 2008).

Panty’s die als broek werden gedragen, werden ontworpen door Gianni Versace, een homoseksuele modeontwerper die in 1997 door een homoseksueel werd vermoord.

Godvrezende vrouwen die begrijpen wat een verleiding het voor mannen is om strakke kleding te dragen, zullen voorzichtig zijn om dit soort kleding te vermijden.

3. Eerbare kleding is kleding die niet opzichtig of extravagant is (“*niet met het vlechten van het haar, of goud, of parels, of kostbare kieren*”, 1 Timotheüs 2:9).

“Niet met het vlechten van het haar” betekent niet dat de christelijke vrouw niet voor haar haren moet zorgen of het haar niet moet stylen. Het is een waarschuwing tegen *extravagantie*. Het is een waarschuwing tegen het proberen om onnodige aandacht op zichzelf te vestigen. Het is een waarschuwing om niet veel tijd te besteden aan het versieren van zichzelf op de manier van de wereld, om dit tot de focus van haar leven te maken. We zijn het eens met het commentaar van Barnes, dat zegt: “Het kan niet worden verondersteld dat het loutere vlechten van het haar verboden is, maar alleen die zorgvuldige aandacht voor de manier waarop het wordt gedaan, en voor de sieraden die er gewoonlijk in worden gedragen, is het wat wereldse vrouwen kenmerkten”.

Voorbeelden van de extravagante soorten gevlochten haar in de tijd van Paulus zijn te zien in musea.

Dit betekent ook niet dat het de christelijke vrouw verboden is om welke sieraden dan ook te dragen. Nogmaals, het is een kwestie van eerbaarheid en fatsoen. Het is een kwestie van niet te veel aandacht op zichzelf te vestigen. “Het is niet te veronderstellen dat het gebruik van goud of parels als kledingstukken hier verboden is; maar het idee is dat de christelijke vrouw deze niet moet zoeken als de versiering die ze verlangt, of dat ze de wereld niet moet imiteren in deze persoonlijke versieringen. Het kan een moeilijke vraag zijn om vast te stellen hoeveel versiering is toegestaan en wanneer de ware lijn wordt gepasseerd. ... Het is dat de ware lijn wordt overschreden wanneer men meer denkt aan deze uiterlijke versiering dan aan het sieraad van het hart. Elke uiterlijke versiering die de geest meer in beslag neemt dan de deugden van het hart, en die de tijd en aandacht meer in beslag neemt, kunnen we zeker weten dat het verkeerd is” (Barnes).

De betekenis van 1 Timotheüs 2:9 (“niet met het vlechten van het haar, of goud, of parels, of kostbare kleding”) wordt verder uitgelegd in 1 Petrus 3:2-5: “doordat zij uw reine levenswandel in de vreze des Heeren waarnemen. ³Uw sieraad moet niet bestaan in iets uiterlijks: het vlechten van het haar, het dragen van gouden sieraden of het aantrekken van mooie kleren; ⁴maar uw sieraad moet zijn de verborgen mens van het hart, met het onvergankelijke sieraad van een zachtmoedige en stille geest, die kostbaar is voor God”.

De betekenis is dat de christelijke vrouw de nadruk moet leggen op godsvrucht en eenvoud in plaats van op versiering. Het betekent niet dat het verkeerd is voor een vrouw om haar haar te doen of om sieraden of make-up te dragen of om aantrekkelijke kleding aan te trekken. Elders in de Schrift wordt ons verteld over de deugdzame vrouw: “van fijn linnen en roodpurper is haar kleding” (Spreuken 31:22). Paulus in 1 Timotheüs 2 en Petrus in 1 Petrus 3 stellen de weg van de wereld tegenover de weg van Christus. De wereldse vrouw richt zich op het lichamelijke en het sensuele en het hoogmoedige, terwijl de geestelijke vrouw zich richt op de dingen van God, het geestelijke, de nederigheid. De wereldse vrouw wil zichzelf behagen en zich laten zien en zich aanpassen aan de maatschappij, terwijl de geestelijke vrouw God wil behagen en een goddelijke invloed wil hebben. Haar focus ligt op het behagen van de Heer en het cultiveren van godsvrucht. Ze trekt kleding aan, maar ze trekt geen onfatsoenlijke kleding aan. Ze zorgt voor haar haar en draagt misschien een sieraad en wat bescheiden make-up, maar ze doet dat niet opzichtig of op een “sexy” manier, en zulke dingen boeien haar hart niet en kenmerken haar getuigenis niet. Haar getuigenis en reputatie is die van een eerbare vrouw van God. Dit is waar ze zich het meest zorgen over maakt.

Het gevaar bestaat dat de leer van 1 Timotheüs 2:9 tot het uiterste wordt doorgevoerd. Ik heb dit vele malen waargenomen. In dergelijke gevallen is er een strikt verbod op alle sieraden en make-up en een neiging tot saaiheid en soberheid van kleding. En vaak zijn de normen willekeurig. Ik denk aan een prediker die leert dat het verkeerd is voor vrouwen om hun haar te knippen, maar hij staat oorbellen toe. Ik denk aan een familie die een kerk verliet omdat een vrouw in het koor schoenen met lage hakken droeg, wat ze onfatsoenlijk vonden. God kijkt naar het hart (1 Samuël 16:7), dus in Gods ogen kan een vrouw met wat make-up en sieraden aangenamer zijn dan een vrouw zonder make-up. Het hangt af van de toestand van haar hart ten opzichte van God. Het is de zachtmoedige en stille geest die in de ogen van God van grote waarde is (1 Petrus 3:4). Dit wil niet zeggen dat het niet uitmaakt hoe we ons kleden. Het is heel belangrijk, zoals we zien. Waar we hier voor waar- schuwen, is het gevaar dat we ons te veel concentreren op de details van kleding en het grote geheel van ware geestelijkheid uit het oog verliezen. Paulus' nadruk ligt op eerbaarheid, bezonnenheid, in- getogenheid, godsvrucht, allemaal toestanden van het hart.

“Dit was geen pleidooi voor vrouwen om zichzelf onaantrekkelijk te maken; het was gewoon een aansporing om de maatstaf van de wereld voor het meten van schoonheid te verwerpen en de stand- daard van de hemel aan te nemen (1 Samuël 16:7). Men mag niets minder verwachten van vrouwen die belijden God te aanbidden” (*Bible Knowledge Commentary*).

4. Eerbare kleding is kleding die past bij “vrouwen die belijden godvrezend te zijn” (1 Timotheüs 2:10).

Deze ene norm zou voldoende zijn. Elk kledingstuk van de vrouw moet passend zijn voor een vrouw die belijdt godvrezend te zijn, een vrouw die Christus kent in de verlossing en die op het pad is om Hem te behagen door godvruchtig te leven. Het is het tegenovergestelde van kleding die

goddeloos, onheilig en werelds is (“de begeerte van het vlees, en de begeerten van de ogen, en de hoogmoed van het leven”, 1 Johannes 2:16).

5. Eerbare kleding is kleding die past bij een vrouw die zich tooit “*met goede werken*” (1 Timotheüs 2:10).

Een godvruchtige vrouw zou bekend moeten staan om haar gehoorzaamheid aan God en haar dienst aan Jezus Christus, in plaats van om haar extravagantie in kleding, of haar toewijding aan sensualiteit en genot. “Er is grote schoonheid in deze richting. Goede werken, of daden van welwillendheid, maken bij uitstek een christelijke vrouw. De natuur van de vrouw schijnt aangepast te zijn aan het verrichten van alle daden die vriendelijkheid, tederheid en zachtheid van gevoel vereisen; van alles wat voortkomt uit medelijden, sympathie en genegenheid... Het lijkt erop dat God haar geest voor precies zulke dingen heeft gevormd, en in zulke dingen neemt deze de juiste sfeer in, in plaats van uiterlijke versiering te zoeken” (Barnes).

Een man schreef: “Als ik een vrouw in een winkel in de stad zie en ze is op een bepaalde conservatieve manier gekleed, denk ik altijd: ‘Ik wed dat ze een christen is’. Het zegt veel over het karakter van een vrouw als ze de stijlen van deze wereld schuwt en op zo’n manier loopt dat ze mensen wil laten weten dat ze anders is”.

De eerbare vrouw staat in schril contrast met de vreemde vrouw (Spreuken 7:6-23).

- *Ze zijn verschillend in waar ze heen gaan.* De vreemde vrouw gaat naar buiten “in de zwarte en donkere nacht” (Spreuken 7:9). “Haar voeten bleven niet thuis. Nu eens op straat, dan weer op de pleinen, zij loerde bij alle hoeken” (Spreuken 7:11-12). De eerbare vrouw daarentegen is voorzichtig over waar ze heen gaat en wanneer ze gaat en met wie ze gaat. Ze vermijdt het om naar plaatsen te gaan waar morele verleidingen op de loer liggen; ze vermijdt alleen te zijn met andere mannen dan haar man en broers; Ze vermijdt situaties die haar morele schade zouden kunnen berokkenen. De moderne popcultuur zou de vreemde vrouw toejuichen als “bevrijd”, maar de vrijheid om kwaad te doen is in feite slavernij en het pad van morele en spirituele corruptie.

- *Ze zijn verschillend in hun kleding* (Spreuken 7:10). De immorele vrouw heeft “de kleding van een hoer” - karig, strak, suggestief; kleding die seksueel de aandacht op zichzelf vestigt en die op basis daarvan mannen naar haar toe lokt. De eerbare vrouw, aan de andere kant, is zo gekleed dat ze NIET op een seksuele manier de aandacht van mannen op haar vestigt. Ze wil niet “hot” zijn. Ze wil eerbaar zijn.

- *Ze zijn verschillend van geest* (Spreuken 7:10-11). De immorele vrouw is “arglistig van hart ... luidruchtig en koppig”. Niemand kan haar vertellen wat ze moet doen, waar ze heen moet, hoe ze zich moet kleden. De eerbare vrouw daarentegen heeft “een zachtmoedige en stille geest” (1 Petrus 3:4). De eerbare vrouw wordt gekenmerkt door “*bezonnenheid*” (1 Timotheüs 2:9). Bezonnenheid komt van het Griekse *sophrosune*, wat in Handelingen 26:25 met “nuchterheid” wordt vertaald. Het betekent “gezond verstand, zelfbeheersing” (Strong), “gewoon innerlijk zelfbestuur” (Trench). Een nuchtere geest is een geest die wordt beheerst door Gods Geest en Gods Woord.

- *Ze zijn verschillend in gelaat* (Spreuken 7:13). De immorele vrouw heeft “een schaamteloos gezicht”. De eerbare vrouw, aan de andere kant, is “ingetogen” (1 Timotheüs 2:9). Dit is het Griekse *aidos*, dat “het idee heeft van neergeslagen ogen” en betekent “verlegenheid, d.w.z. (tegenover mannen) eerbaarheid of (tegenover God) ontzag” (Strong Conc.). Het impliceert “een terugdeinzen voor het overschrijden van de grenzen van het fatsoen” (William Hendrickson, *New Testament Commentary*).

- *Ze zijn verschillend in hun religie.* De vreemde vrouw brengt religieuze offers en vervult religieuze plichten (Spreuken 7:14), maar haar hart is ver van God. Ze gaat naar de kerk, maar ze is een huichelaar. Haar ware en echte leven is gewijd aan doen wat zij wil. De eerbare vrouw daarentegen dient God vanuit het hart.

- *Ze zijn verschillend in hun definitie van liefde.* De vreemde vrouw verwacht liefde met lust, denkend dat “liefde” romantiek is en de vervulling van seksuele begeerte, ongeacht iemands burgerlijke staat (Spreuken 7:18). Dit is de definitie van liefde die door Hollywood en rock-'n-roll wordt gepromoot. “Als het zo goed voelt, kan het niet verkeerd zijn”. De eerbare vrouw daarentegen weet dat

echte liefde een goddelijke toewijding *in* het huwelijk is. Ware liefde is het onderhouden van Gods geboden (1 Johannes 5:3). Ware liefde “handelt niet ongepast” (1 Korinthiërs 13:5).

- *Ze zijn anders in de manier waarop ze naar het leven kijken.* De vreemde vrouw leeft alleen voor het moment, alleen voor deze wereld. Ze kijkt niet naar het einde van de dingen, alleen naar het begin. Ze denkt niet aan Gods oordeel, alleen aan het welbehagen van de zonde (Spreuken 7:22-23). De eerbare vrouw, aan de andere kant, weet dat zonde slechts voor een bepaalde tijd plezierig is en ze richt haar aandacht op het eeuwige in plaats van het tijdelijke (Hebreeënen 11:24-26). Ze richt haar genegenheid op de dingen die boven zijn, niet op de dingen op de aarde (Kolossenzen 3:1-4). Ze leeft haar leven als een pelgrim die op reis is in een vreemd land, en ze leeft volgens de voorschriften van haar hemelse land in plaats van die van deze gevallen wereld (Hebreeënen 11:13-16; 1 Petrus 2:11-12).

Zie ook:

- “Christelijke kleding in 1 Timotheüs 2”: <http://www.verhoevenmarc.be/PDF/christelijke-kleding.pdf>
- “De taal van nauwsluitende jeans”: <http://www.verhoevenmarc.be/PDF/skinny-jeans.pdf>
- “Bijbelse richtlijnen voor kleding”: <http://www.verhoevenmarc.be/PDF/kleding.pdf>

verhoevenmarc@skynet.be - www.verhoevenmarc.be - www.verhoevenmarc.be/NieuwsteArtikelen.htm